

## Arrest

nr. 41 492 van 9 april 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 mei 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 augustus 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 december 2009.

1.3. Op 12 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 13 januari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Chalai Asad Khan (Charaka) in het district Maidan Shar in de provincie Maidan Wardak. U bent Pashtun zoals uw vader, uw moeder is Tadjiekse. U bent een soennitische moslim. U ging tot de 8ste klas naar school, de laatste twee jaar werkte u als automecanicien in Maidan Shar. Uw vader verkocht brandstof en werd er door de taliban van verdacht brandstof te leveren aan ISAF. Hij werd ontvoerd en enkele dagen vastgehouden. Via bemiddeling door de dorpsoudsten kwam hij vrij. Na zijn vrijlating zijn jullie naar Kabul verhuisd waar uw vader een winkel had. Daar werd u kort nadien ontvoerd. Uw ouders hebben 50 000\$ losgeld betaald waarna u werd vrijgelaten. Na jullie verhuis naar Kabul werd de neef van uw vader, S.(...) A.(...), vermoord. Uw vader werd van die moord verdacht omdat ze geen goede band hadden. S.(...) A.(...) was immers een talib en dacht ook dat uw vader de buitenlandse troepen steunde. Doordat uw vader verdacht wordt van die moord, loopt u zelf gevaar aangezien de familie van S.(...) A.(...) wraak wil nemen. Uw vader vond dat u geen veiligheid of toekomst had in Afghanistan, waardoor u bent gevlucht. U verliet Kabul één maand voor "newroz" en reisde via Iran en Turkije naar België waar u op 27 mei 2009 aankwam. Op 28 mei 2009 diende u hier een asielaanvraag in. U verklaarde bij aankomst te zijn geboren op 12 oktober 1993 en dus minderjarig te zijn. U legde ter staving van uw asielaanvraag een kopie van een taskara en enkele schoolrapporten neer.*

### **B. Motivering**

*Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie voldoende aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw recente verblijf in de provincie Maidan Wardak geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.*

*Volgens uw verklaringen woonde u heel uw leven in Maidan Wardak, en dit tot de zomer van 2008 (1387). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw kennis over uw regio toch wel gering dient te worden genoemd, zodat aan uw recente verblijf daar en uw vermeende problemen die zich daar afspelen geen geloof kan worden gehecht. Zo stelt u dat de autoweg die u bijna dagelijks diende te gebruiken om naar uw werk in Maidan Shar te gaan van Kabul in de richting van Bamiyan loopt (CGVS p. 6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze weg van Kabul naar Kandahar gaat, wat toch een andere richting is aangezien Bamiyan zich ten noordwesten van uw provincie bevindt. Het is op zijn minst merkwaardig te noemen dat u niet weet naar waar de autoweg, die u bijna dagelijks gebruikt om naar uw werk te gaan, precies leidt. Bij de vraag wie de gouverneur van Maidan Wardak is, antwoordt u Jabbar Naeemi, maar verdere informatie kon u over hem niet geven (CGVS p.9). Jabbar Naeemi werd trouwens in juli 2008 opgevolgd door Muhammad Halim Fidai. U weet wel dat Mozafaradeen de politiechef is, maar verdere kennis over hem heeft u evenmin (CGVS p.9). Als er gevraagd wordt welke bevolkingsgroepen er in Maidan Wardak wonen, antwoordde u 80% Pashtun en Hazara's, zeer weinig Tadjieken. Het is op zijn minst bevreemdend te noemen dat u hier spontaan een percentage opkleeft, wat er mogelijk op kan wijzen dat dit ingestudeerde kennis betreft (CGVS p.9). Het valt ook op te merken dat u geen Kuchi's vermeldt, deze bevolkingsgroep is nochtans duidelijk aanwezig in uw regio en bovendien zijn er ernstige problemen tussen Kuchi's en de andere etnische groepen in de regio zodat men kan verwachten dat u hen spontaan zou opsommen.*

*Op de vraag of u enkele lokale commandanten kent, antwoordt u Haji Musa en Gholam Muhammad. U weet verder enkel dat ze voor de komst van de taliban commandant waren en dat dit 12 à 14 jaar geleden is (CGVS p.8). Meer kon u over hen niet vertellen. Deze beperkte kennis over deze in de regio gekende personen is opmerkelijk, gezien Haji Musa recent parlements lid werd bij de verkiezingen van 2005 en zijn broer Gholam Muhammad gearresteerd werd. Het is dan ook merkwaardig dat u wel weet dat ze meer dan tien jaar geleden Taliban-commandanten waren, maar geen recente ontwikkelingen rond hen kan vermelden, terwijl u zegt 16 jaar oud te zijn. Bovendien zegt de naam Hotak u niets, u weet enkel dat dit een stam is (CGVS p.9). Dit is nochtans de stamnaam van deze broers. Bovendien zijn volgens u enkel de taliban en Hezb-e Islami politiek actief in uw regio en kon u geen andere groeperingen noemen (CGVS p.9) en heeft u nog nooit gehoord van Abdul Ahmad Durrani terwijl hij toch een gecontesteerd figuur blijkt te zijn in de regio (CGVS p.9). Bij de vraag of u zich enkele veiligheidsincidenten kunt herinneren, blijft u zeer vaag in uw antwoorden (CGVS p. 9). Hierbij valt op te merken dat u geen incidenten noemt op de belangrijke weg van Kabul naar Kandahar en dat terwijl u die weg bijna dagelijks zou gebruiken. Uit bijgevoegde informatie blijkt nochtans dat zich op deze snelweg regelmatig ernstige incidenten voordoen. Gezien de impact van dergelijke incidenten*

op het algemene gebruik van deze weg door andere reizigers kan worden verwacht dat u concrete incidenten kan noemen. U heeft ook geen weet van natuurrampen (CGVS p.10). Nochtans blijkt uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat uw regio te kampen heeft gehad met langdurige droogte en dat er in juni 2007 een zware overstroming is geweest. Bovendien had uw gezin gronden en vee, waardoor dergelijke problemen door u gekend zouden moeten zijn. Volgens u werden er recent ook geen ziekenhuizen bijgebouwd of vernieuwd in uw regio wat ook foutief blijkt te zijn (CGVS p.10). Er werden in uw district bijvoorbeeld 4 ziekenhuizen vernieuwd in de periode 2005-2007.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u uw verklaringen regelmatig aanpast. Zo verklaart u vertrokken te zijn met een autobus van Kabul naar Kandahar waar u verder gereisd bent met verschillende wagens (CGVS p. 5), daarna verklaart u met diezelfde bus tot Pakistan gereisd te zijn (CGVS p. 5). U verklaart samen met uw vader naar uw werk te gaan. Soms gaat u ook alleen naar het werk met de auto. Op de vraag of u een rijbewijs heeft, volgt een negatief antwoord en zegt u dat u niet ver rijdt met de auto, daarna beweert u dat u van uw vader tot aan uw werkplaats mocht rijden (CGVS p.7). U vertelt dat u zelf persoonlijk om uw taskara gegaan bent in het provinciehuis van Maidan Wardak (CGVS p. 4). Later verklaart u nog nooit in het provinciehuis geweest te zijn (CGVS p.8). Deze aanpassingen in uw verklaringen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

U verklaart tijdens het gehoor op het CGVS geboren te zijn op 12/10/1993 en dus 16 jaar oud te zijn (CGVS p. 3). Opmerkelijk is dat u hierbij de Westerse kalender hanteert en niet uw eigen Afghaanse kalender. Op de vraag of u uw geboortedatum ook kent in de Afghaanse kalender, weet u enkel dat dit de tiende dag van de zevende maand is (CGVS p.13). Het geboortjaar weet u dan weer niet. Op de vraag wat de naam van de zevende maand is, antwoordt u foutief 'Sambula' wat de zesde maand is en overeenkomt met de Westerse kalendermaanden augustus/september. Het is eigenaardig dat u zegt tot de achtste klas naar school geweest bent, maar niet in staat bent om de Afghaanse kalender vlot te gebruiken. U beweert vanaf de leeftijd van 7 à 8 jaar naar school te zijn gegaan (CGVS p. 7). U bent naar school gegaan tot de achtste klas en u heeft hierbij geen klassen gemist of gedubbeld (CGVS p. 4). U bent met school gestopt om te gaan werken als automechanicien bij Yassin (CGVS p.7). Die job heeft u gedurende 2 jaar uitgeoefend tot uw vertrek naar Kabul (CGVS p. 4). De exacte datum van uw vertrek naar Kabul weet u niet, u weet enkel dat het warm was aangezien het zomer was en dat het een jaar geleden was (CGVS p.11). Aan de hand van uw verklaringen en een kleine rekensom kan er vastgesteld worden dat u dan minstens 18 jaar moet zijn geweest bij uw vertrek en dus onmogelijk op 12/10/1993 kan geboren zijn. Bovendien had de Dienst Vreemdelingenzaken ook twijfels geuit omtrent uw leeftijd waardoor u een medisch onderzoek heeft ondergaan om uw leeftijd na te gaan. Daar werd er met een redelijke wetenschappelijke zekerheid besloten dat u een minimum leeftijd heeft van 21 jaar. Aan uw verklaring minderjarig te zijn bij aankomst in België kan dan ook geen geloof worden gehecht. Tot slot blijken uw verklaringen niet te kloppen in de tijd. Zo verklaarde u dat u in de zomer naar Kabul verhuisd bent en dat alles dan rustig bleef gedurende ongeveer 2 maanden (CGVS p.11). Vervolgens werd u ontvoerd en na uw vrijlating bent u nog minder dan een maand in Kabul gebleven (CGVS p.11). U verklaart in uw gehoor echter één maand voor "newroz" te zijn vertrokken vanuit Afghanistan, wat dus overeenkomt met februari (hut) aangezien "newroz" begin "hamal" (rond 21 maart) plaatsvindt (CGVS p.5). Er is dus een onverklaarbare lacune van diverse maanden in uw chronologie. U blijft daarenboven steeds vaag qua tijdsaanduiding als er gevraagd wordt wanneer iets gebeurde, u antwoordt meestal enkel met "het was warm" (CGVS p.10-11).

Wat de geloofwaardigheid van uw relaas evenmin ten goede komt, is het feit dat u plots tijdens het gehoor op het CGVS vermeldt dat uw vader ervan verdacht werd zijn neef te hebben vermoord (CGVS p.11). U heeft hiervan niets gezegd bij het interview op DVZ. In het begin van het interview op het CGVS werd u nochtans expliciet gevraagd of u al uw problemen heeft kunnen uitleggen bij DVZ, waarop u een positief antwoord gaf (CGVS p.2). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit probleem niet eerder aangekaart heeft, antwoordt u "omdat dit niet gevraagd werd" (CGVS p.12). Dit is onvoldoende als verklaring, aangezien deze moord een bijkomende reden voor uw vrees voor vervolging blijkt te zijn. Daarenboven blijft u zeer vaag over die moord. Uw vader zijn neef zou volgens uw verklaringen arts zijn en jullie woonden in hetzelfde dorp, toch weet u niet waar hij opgeleid werd tot dokter, noch hoe de verhouding was tussen uw vader en diens neef ten tijde van het talibanregime, noch wist u met welke talibanleden uw vaders neef contact had of in hoeverre hij betrokken was bij de taliban (CGVS p.13). Al deze vaststellingen samen leiden tot de conclusie dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en recentelijk in het district Maidan Shar in de provincie Maidan Wardak zou verbleven hebben. Gezien bovenstaande vaststellingen is het onmogelijk een correct zicht te krijgen op uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom u deze derde landen heeft verlaten. U komt derhalve niet in aanmerking voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut of van het subsidiaire beschermingsstatuut.

*De voorgelegde documenten zijn gezien bovenstaande opmerkingen niet van die aard dat zij de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen. Zoals uit het administratieve dossier blijkt kan aan de authenticiteit van de voorgelegde taskara getwijfeld worden. De schoolrapporten zijn onvoldoende om de vaststellingen betreffende uw leeftijd te wijzigen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 21 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Hij is van oordeel dat hij wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar voren heeft gebracht waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk werd vervolgd, respectievelijk geïsoleerd door de lokale autoriteiten van zijn land van herkomst. Verzoeker wijst erop dat uitdrukkelijk en afdoend motiveren inhoudt dat wordt verwezen naar de feiten, de toepasselijke juridische regels worden vermeld en wordt aangegeven hoe en waarom die juridische regels, uitgaande van de vermelde feiten, leiden tot dergelijke beslissing. Volgens verzoeker faalt het Commissariaat-generaal hierin.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat hij in het kader van zijn aanvraag voldoende informatie en stavingstukken heeft bijgebracht waaruit blijkt dat een terugkeer naar zijn land van herkomst een gevaar oplevert voor foltering. Verder benadrukt verzoeker dat Afghanistan een land in oorlog is, waar elke dag bomaanslagen, moorden, plunderingen gebeuren en waar president Obama nog onlangs 3000 extra militairen naar toe heeft gestuurd met alle gevolgen van dien voor het leven van burgers. Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing niet antwoordt op alle aangebrachte redenen en stelt dat in zijn hoofdte het risico op mensonterende behandeling niet kan worden uitgesloten.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de Commissaris-generaal doch niet de minste poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in het administratief dossier en waaruit ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers afkomst uit Maidan-Wardak niet aannemelijk is, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak

van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, septembre 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Aangezien omwille van de redenen uiteengezet in de bestreden beslissing geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recent verblijf in Maidan Wardak en dienvolgens evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zich daar zouden hebben afgespeeld, kan hij zich ook niet langer steunen op de elementen die aan de basis liggen van zijn vluchtrelaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daar verzoeker zijn recent verblijf in Maidan Wardak niet aannemelijk kan maken, is het bovendien vrijwel onmogelijk om een correct beeld te krijgen van zijn verblijfsplaatsen en leefsituatie de laatste jaren voor zijn beweerde vertrek. Dienvolgens is het evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS